

- 5) za sprawdzenie w punkcie granicznym jakości jednej partii sadzeniaków ziemniaka przeznaczonych na eksport lub pochodzących z importu — 35 zł
oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów, zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 6) za plombowanie jednego opakowania materiału siewnego, dokonywane przy ocenie dosortowania — 0,50 zł,
- 7) za opracowanie katalogów plantacji nasiennych objętych kwalifikacją połową, za każdą pozycję w katalogu — 3 zł.

§ 2. Jeżeli urzędowy kwalifikator z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może dokonać czynności kontrolnych, przysługuje mu zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 40 zł.

Załącznik nr 3

STAWKI WYNAGRODZENIA PRÓBOBIORCÓW.

- § 1. 1. Próbobiorcom przysługuje wynagrodzenie:
- 1) za pobieranie próbek nasion:
a) za każdą próbkę średnią, pobraną z pierwszej partii nasion w danym dniu oraz w danej miejscowości	— 25 zł,	b) 240 bulw	100 zł	70 zł
b) za każdą próbkę średnią, pobraną z następnych partii nasion w tym samym dniu i w tej samej miejscowości co z pierwszej partii:		c) 480 bulw	150 zł	100 zł
— w razie pobierania próbek z partii nasion w opakowaniach przystosowanych do obrotu detalicznego	— 8 zł,	d) 960 bulw	—	150 zł.
— w innych wypadkach	— 10 zł,			
c) za każdą próbkę jednostkową, pobraną z pojedynczego opakowania z partii nasion podlegających badaniom specjalnym	— 2 zł,			
- 2) za pobranie próbki sadzeniaków ziemniaka w liczbie:
	z plantacji		z kopca lub przyzmy	
a) 120 bulw	70 zł		50 zł	

2. Zakładowym próbobiorcom nie przysługuje wynagrodzenie wymienione w ust. 1 pkt 1, w razie pobierania próbek w jednostkach, w których są zatrudnieni.

§ 2. Urzędowym próbobiorcom za plombowanie jednego opakowania materiału siewnego, dokonywane przy pobieraniu próbek, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 0,50 zł.

§ 3. Urzędowym próbobiorcom, działającym w imieniu stacji oceny nasion, należących do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), przysługuje 50% wynagrodzenia określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 i 100% wynagrodzenia określonego w § 2 oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. Jeżeli próbobiorca z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może pobrać próbki, otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 80 zł.

86

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 28 czerwca 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rodzajów i kategorii handlowych zakładów i punktów gastronomicznych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 40 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 maja 1966 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrzneemu uprawnień do wydawania przepisów w zakresie sprzedaży przez placówki handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego (Monitor Polski z 1966 r. Nr 24, poz. 123, z 1969 r. Nr 36, poz. 271 i z 1972 r. Nr 4, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrzneemu i Usług z dnia 10 lipca 1974 r. w sprawie rodzajów i kategorii handlowych zakładów i punktów gastronomicznych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 28, poz. 171 i z 1976 r. Nr 20, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a), d) i e) otrzymują brzmienie:

- „a) restauracje (z wyjątkiem wagonów restauracyjnych i restauracji na statkach żegluga przybrzeżnej i śródlądowej), kawiarnie, herbaciarnie, winiarnie oraz miodosytnie — do kategorii Lux, I i II, wyjątkowo III”;
- „d) cukiernie oraz piwiarnie — do kategorii I i II, wyjątkowo III,
- e) bary restauracyjne oraz jadłodajnie (z wyjątkiem jadłodajni na terenach o utrudnionych warunkach prowadzenia placówek gastronomicznych) — do kategorii II, wyjątkowo III”;

2) w § 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do kategorii handlowej III mogą być zaszergowane bary samoobsługowe, z wyjątkiem barów w pociągach oraz na terenach o utrudnionych warunkach prowadzenia placówek gastronomicznych — mające wystrój i wyposażenie wnętrza części handlowej o typowym standardzie, urozmaicony asortyment wyrobów kulinarnych typu popularnego, dobry poziom usług oraz dobry standard sanitarny. Do kategorii handlowej III powinny być ponadto zaszergowane zakłady gastronomiczne, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a), d) i e) — nie odpowiadające warunkom przewidzianym co najmniej dla kategorii handlowej II. Do kategorii handlowej III mogą być także zaszergowane wyjątkowo zakłady gastronomiczne wymienione w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a), d) i e), nawet jeżeli odpowiadają warunkom przewidzianym dla II kategorii, o ile jest to uzasadnione potrzebami ludności. Do kategorii specjalnej C, stanowiącej odpowiednik kategorii handlowej III, powinny być zaszergowane bary i bufety położone na terenach nizinnych o utrudnionych warunkach prowadzenia placówek gastronomicznych, bufety w pociągach oraz placówki gastronomiczne, o których mowa w ust. 3, nie odpowiadające warunkom przewidzianym dla kategorii specjalnej B.”

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Zaszergowania placówek gastronomicznych do rodzaju I kategorii handlowej dokonują:

1) w odniesieniu do placówek gastronomicznych prowadzonych przez jednostki go-

spodarki uspołecznionej — właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek jednostki organizacyjnej, której placówki te są podporządkowane,

2) w odniesieniu do nie uspołeczniionych placówek gastronomicznych — właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Zaszergowania wagonów restauracyjnych, barów i bufetów w pociągach oraz restauracji i bufetów na statkach żeglugi przybrzeżnej i śródlądowej dokonują terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwe ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej, do której placówki te należą, na wniosek tej jednostki.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny zawierać stwierdzenie, że placówka gastronomiczna odpowiada obowiązującym warunkom i kryteriom zaszergowania.”

4) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Jeżeli placówka gastronomiczna nie odpowiada warunkom przewidzianym dla rodzaju i kategorii handlowej, do której została zaszergowana, właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego dokonuje zmiany zaszergowania placówki zgodnie z przepisami § 2—5.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kowalik

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 13-851/80.

Cena 12,00 zł